

NUMURĀ:

- kāpēc Salaspilī nav siltā ūdens? ➔ 2.lpp.
- jaunās katoļu baznīcas celtniecība ➔ 3.lpp.
- Daugava vecmeistaru gleznās; šautriņu mešana; vīrietis iedzer sālsskābi ➔ 4.lpp.

LAI AVĪZE BŪTU DIALOGS!

Kāpēc Salaspils pilsētas dome ir nolēmusi izdot savu avīzi? Tāpēc, lai cilvēki saņemtu oficiālu informāciju par domes darbu un to, kas notiek mūsu budžeta iestādēs. Bez avīzes starpniecības arī mums, deputātiem, nav iespējas pateikt cilvēkiem, ka nevaram visu savest kārtībā uzreiz - pat ne pilsētas teritoriju! Arī es redzu pagrieziena uz Doles muzeju nojauktu bijušo ēdnīcu, un zinu, ka man ir jāatrod ierēdnis, kurš pie šīs ēdnīcas pēdējā saimnieka noskaidrotu, kāpēc gruveši nav aizvesti. Mēs izdarījām labu darbu - salikām konteinerus, bet es redzu, ka tie regulāri netiek iztukšoti. Kāpēc mūsu sanitārais ārsts nesoda firmu, ar kuru noslēgts līgums par atkritumu izvešanu? - Tie ir tikai divi piemēri no daudziem. Es domāju, ka tieši avīze varētu būt palīgs mūsu vides un cilvēku sakārtošanai.

Cilvēkiem ir jāzina, kas notiek pilsētā. Man ir radies jauns hobijs - kolekcionēju baumas. Bet es arī saprotu, kāpēc tās rodas - tāpēc, ka cilvēkiem trūkst informācijas. Nesen laikrakstā *Rīgas Balsis* parādījās anonīms jautājums: - "Cik Putniņš ir samaksājis *Rīgas Aprīņa Avīzes* žurnālistiem par priekšvēlēšanu kampaņu?" Ko šis anonīmais autors nezina? Ja viņš regulāri lasītu minēto laikrakstu, zinātu, ka jau divus gadus notiek pašvaldību vadītāju semināri - katru reizi citā pagastā un, ka pirms katras šādas tikšanās "RAA" žurnālisti gatavo speciālu avīzes numuru, veltītu tikai šim pagastam vai pilsētai. Un šoreiz - Salaspilij. Es iestājos arī par godīgumu. Godīgs cilvēks atnāk vai piezvana un saka: - "Es esmu *Jānis Krūmiņš* un man ir pretenzijas pret to, kā jūs risināt tādu un tādu jautājumu!" Savukārt es pasaku, vai mēs to varam atrisināt citādi, vai arī - kāpēc mēs to nevaram atrisināt vispār. Vai arī atklāti atzīstos: - "Atvainojiet, par šo jautājumu mēs nebijām domājuši. Paldies, ka pateicāt!" Es uzskatu, ka tā būtu jārisina kopīgās problēmas.

Avīze - tas ir legāls, populārs informācijas avots iedzīvotājiem. Un pats augstākais avīzes sasniegums būtu, ja tā kļūst par dialogu starp domi un iedzīvotājiem. Aicinu jūs izteikt savas domas par jebkuru problēmu, bet, lūdzu, sekojošā veidā: ja sakāt vai rakstāt, ka, piemēram, pašvaldības policija ir slihta, tad uzrakstiet, KAS ir slikti un KĀ jūs to atrisinātu. Ja jūs sakāt, ka ir nepareizi sadalīts budžets, tad paņemiet budžeta plānu un pasakiet, kā labāk sadalīt naudu - kam to atņemt un, kam - pielikt. Piedāvāji, lūdzu, savus argumentus un risinājumus! Nākot klajā laikraksta *Salaspils Vēstis* pirmajam numuram, es jūs aicinu uz šāda veida diskusijām. □

Salaspils pilsētas domes priekšsēdētājs
Juris PUTNIŅŠ

Olaines pilsētas mērs Ojars Kienkas (no kreisās) un Mārupes pagasta galva Mārtiņš Bojārs.

LABDIEN!

Jūsu priekšā ir jaunā Salaspils avīze. Arī turpmākajos numuros tās satura izkārtojums būs aptuveni šāds (protams, dzīve neizbēgami ienesīs savas korekcijas): pirmajā lappusē - domes ziņas, t.i. administratīva rakstura materiāli. Šeit tiks publicēti svarīgākie domes lēmumi, kurus nepieciešams zināt Salaspils iedzīvotājiem, kā arī deputāti stāstīs par darbiem viņiem uzticētajos laucīņos - piemēram, aktualitātes finansu, izglītības un kultūras, pilsētas labiekārtošanas, sociālo un veselības aprūpes u.c. komitejās.

Otrajā lappusē centīsimies rakstīt par dažādām tēmām - saimnieciskām, sadzīvīskām, sociālām - saistībā ar tām iestādēm un organizācijām, kas atrodas un darbojas mūsu pilsētā. Piemēram, nākamajā

numurā stāstīsim par Valsts mežzinātnes institūtu *Silava*, kuram 3. maijā tika svinēta ievērojama jubileja - 50 gadi kopš tā dibināšanas - un, reizē ar svētku datumu, jūs uzzināsiet, kas *Silavā* notiek pašlaik. Redakcijas portfelī jau atrodas arī intervija ar Salaspils municipālās policijas priekšnieku Dzintaru Strožu.

Trešajā lappusē būs kultūrizglītojoša rakstura, kurā rakstīsim gan par Salaspils vēsturi, gan iepazīstināsim vienu otru ar mums pašiem - stāstīsim par salaspiliešiem, kuru vārdi ir pazīstami ne tikai mūsu pilsētā, ne tikai Latvijā, bet arī citur pasaulē (varbūt mēs nemaz nezīnām visus šos cilvēkus?!); par Salaspilī populāriem un varbūt pat jau par leģendāriem cilvēkiem mūsu vidū; par jauniem un daudzsoļiem salaspiliešiem un vienkārši interesantiem cilvēkiem. Varbūt kāds no viņiem dzīvo jums

kaimiņos? Nekautrējieties - rakstiet vai zvaniet uz redakciju un stāstiet!

Ceturtajā lappusē, kā jau visās avīzēs parasts - reklāmas, dažādi paziņojumi un sludinājumi. Arī kultūras afiša, policijas, palīdzības dienesta un tirgus ziņas. Ja jūs gribat pārdot govī vai pirkt helikopteru, vai apsveikt draugu, kurš dzīvo Salaspils citā galā, dzimšanas dienā, vai meklējat cilvēku, kurš varētu pastaigāties ar jūsu sunīti, kamēr pats esat darbā - par visu to rakstiet jaunajam *Salaspils Vēstīm!*

Aicinājums visiem salaspiliešiem: ja jums ir kas sakāms visiem pilsētas iedzīvotājiem, tad dariet to mums zināmu! Redakcijas tālrunis - 42884, adrese - Līvzemes ielā 8, Salaspils Domes ēkā. □

Redakcija

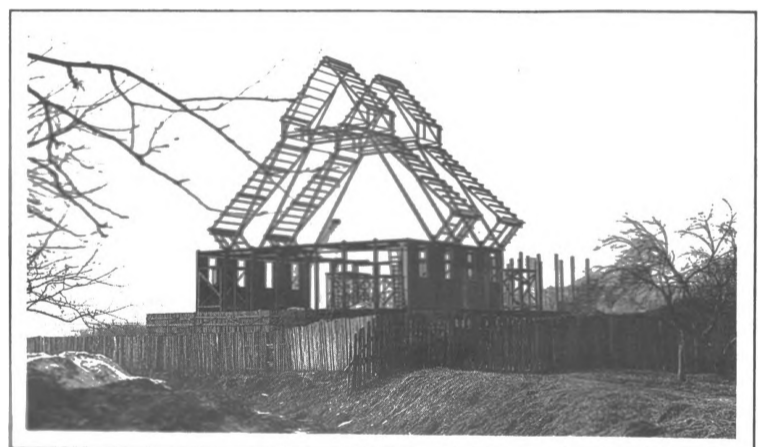
PILSĒTA, AR KURU SALĪDZINĀTIES

26. aprīlī Salaspilī bija sabraukuši Rīgas rajona pagastu un pilsētu pašvaldību vadītāji, lai iepazītos ar mūsu domes darbu, lai apskatītu pašu Salaspili. Šādas tikšanās pilsētu un pagastu galvām Rīgas rajonā jau ir kļuvušas par tradīciju - tā vietā, lai piecas stundas sēdētu telpā un debatētu, viņi katru mēnesi satiekas citos ciemos, pārrunā problēmas, dalās pieredzē. Kā apgalvoja Mārupes pagasta padomes priekšsēdētājs Mārtiņš Bojārs. "Šis tikšanās, pirmkārt, iepazīstina ar vidi, kurā dzīvojam, otrs, rada iespēju salīdzināt un, otrkārt, rada kaimiņmājā un kā - manā. Šī salīdzināšana daudz palīdz. Un vienmēr šīs tikšanās dod kādu emocionālu lādiņu vai izziņas materiālu, kas noteikti noder darbā."

Salaspilī viesi tika iepazīstināti ar pilsētas domi, Rīgas HESu un Botānisko dārzu, kultūras namā *Rīgava* noskatījās bērnu deju kolektīva *Sienāzītis* uzvedumu *Disnejlenda*, apskatījās bērnu dārzus *Saulīte* un *Atvasīte*, jauno tirgu un pieminekli *Ako*, kafijas pausi ieturēja maznodrošināto ēdnīcā, bet pusdienas - domes jaunajā kafējnīcā. Mums pašiem ikdienā droši vien šķiet - nu, kas gan tāds te, Salaspilī, ir īpašs? Un ko gan te rādīt viesiem, kuri varbūt dzīvo daudz skaistākās vietās? Bet, izrādās, ka tie, kuri dzīvo tur, kur ir labāk, domā citādi.

Olaines pilsētas domes priekšsēdētājs Ojars KIENKAS:

- Šīs tikšanās reizes ir viens vie-

Visvairāk pagastvīri priecājās par mūsu jauno baznīcu.

Juris Putniņš iepazīstina kolēģus ar savu pilsētu.

nīgs ieguvums. Mēs iepazīstam savu rajonu, redzam katrā pagastā vai pilsētā to, ko katrs vietējais iedzīvotājs, vietējā vadība uzskata par svarīgāko, nopietnāko un citiem rādāmo. Visvairāk man patīka, ka visur mēs redzējam jaunās paaudzes - bērnu dārzus, skolu un mūzikas skolu audzēkņu - spējas. Ievēroju, ka jūs ļoti daudz strādājat pie sadzīves vides sakārtošanas. No tiem pagastiem, kuros esam bijuši, Salaspils šajā jomā ir darī-

jusi visvairāk. Olainē ir daudz smagāks stāvoklis. Es negribu slavēt veco, bet jums bija arī tā laime, ka padomju laikā Salaspilī būvēja Enerģētikas ministrija, kura bija bagāta un visvairāk domāja par saviem cilvēkiem. Olaini cēla daudz ilgāk, bet mums nav ne sava kultūras nama, pat ne izpildkomitejas ēkas.

Salaspilī man šodien patīka vēl divas lietas. Pirmā - ka jūs strādājat

PIRMĀ MISE -ŠOGAD ZIEMSVĒTKOS!

Domāju, ka ikviens, kurš mēro ceļu pa Rīgas ielu, būs pamatinājis, ka celtnieki, kas tiek būvēti vecajā ābeļdārzā, top neticamos ātrumos (mums, kuri esam pieraduši pie citiem celtniecības tempiem...) Un droši vien nebūs neviena salaspileša, kurš nezina, ka šeit top dievnams. Bet, iespējams, nebūs daudz cilvēku, kuri zina, ka šeit tiek būvēta Romas katoļu Salaspils SVĒTĀS MARIJAS ROŽUKROŅA BAZNĪCA.

Taču - kam isti pieder ideja par jaunas baznīcas celšanu un kā pašreiz norisinās būvniecības darbi, raksta autore devās uzzināt pie cilvēkiem, kuri ir saistīti ar šo projektu: Salaspils katoļu draudzes priekšnieka Bonifācija Kivkucāna, pilsētas domes priekšsēdētāja Jura Putniņa un pilsētas plānotājas, arhitektes Laimas Baltiņas.

Svētās Marijas Rožukroņa baznīcas altārglezna.

SĀKUMS

Salaspils katoļu draudzes dievkalpojumi pilsētas domes telpās noteikti jau ceturto gadu, bet pati draudze tika reģistrēta tikai 1994. gadā. Tad arī radās doma par savas baznīcas celtniecību. Jāpiebilst, ka Salaspilī nekad nav bijusi katoļu baznīca, - luterāņu dievnama drupas vēl tagad var redzēt Daugavmalā, bet uz pareizticīgo baznīcas pamatiem ir uzbūvēta Salaspils 1. vidusskola.

Šobrīd katoļu draudzē ir reģistrēti aptuveni 1000 cilvēku, - uz dievkalpojumiem regulāri nākot ap simt, divsimt ticīgo (gan katoļu, gan luterāņu dievkalpojumi šobrīd notiek laulību reģistrācijas zālē, bet pareizticīgajiem - kultūras namā Enerģētiskis). Un, lai arī laulību ceremoniju zāle patiešām ir ļoti skaista - arhibīskaps Pujāts pat izteicies: ja vien šī telpa būtu lielāka, no jauna baznīcu nemaz nevajadzētu celt...

Kivkucāna kungs atzīst, ka pilsētas dome draudzei nāk pretim arī citos jautājumos - neņem maksu ne par telpu izmantošanu, ne elektrību, ne ērģelēm. "Man personiski, un tāda ir arī pašvaldības nostāja, šķiet mazliet dīvaini ņemt nomas maksu no baznīcas. Jo mēs taču labi zinām, ka, lai arī toreiz tās nesauca par pašvaldībām, bet izpildkomitejām, bet tās bija iestādes, kuras palīdzēja iznīcināt baznīcas. Labi, tie nebijām konkrēti mēs, bet bet mēs taču dzīvojam šajā vidē un to zinām. Es jūtu morālu atbildību. Un nevajadzētu domāt, ka zāles nodošana draudžu darbībai, būtu upuris vai kaut kas tam līdzīgs no domes puses. Nebūt ne, jo šīs telpas ir brīvas un mēs esam priecīgi, ka šajā lielajā domes ēkā ir dzīvība - šeit darbojas koris, divas draudzes, notiek laulību ceremonijas. Personiski es pat teiktu - kādreiz, kad baznīcas ēka būs uzcelta, mums pat varbūt kaut kā pietrūks..." tādas ir Jura Putniņa domas.

KROGU MUMS IR DAUDZ, BAZNĪCAS - NEVIENAS!

J. Putniņš: "Pašvaldība daudz dara pilsētas labiekārtošanā - arī šogad šim mērķim deputāti piešķīra 170 tūkstoši latu, bet visi mēs atbalstām uzskatu, ka galvenais ir sakārtot vidē un tikai tad var gaidīt pārmaiņas arī cilvēka domāšanā. Bet sakārtota vide jau nav tikai apkārtnes labiekārtošana - tā ir garīgā un materiālā līdzsvars. Protams, šo līdzsvaru nevar panākt uzreiz, ir jāpaiet laikam, man patik vārdi - ir jānotiek procesam. Mums visiem ir ārkārtīgi sabojāta domāšana - mēs pārtveram kaut kur noklausītu frāzi un pasniedzam to kā vissvētāko patiesību. Bet tikai tad, kad cilvēks sāks patstāvīgi domāt un izteikt savu viedokli, tad pienāks tas brīdis, kad arī visā Latvijā notiks grandiozas pārmaiņas. Bet tikmēr, kamēr cilvēks operēs ar noklausītām, bet sevi nepārdzīvotām frāzēm, nekas no jauna neveidosies.

Mēs uzskatām, un tāds ir mūsu deputātu mērķis, ka katram cilvēkam, kurš dzīvo Salaspilī, ir jābūt iespējai sevi izteikt. Ja jums patiek dziedāt, dejot, gleznot, - ir jābūt vietai, kur to darīt. Ja gribat atpūties, paklausīties mūziku - ir jābūt arī šai iespējai. Un, ja jūsu sirds aicina iet baznīcā - arī tai ir jābūt estētiskām, skaisti noformētām. Bet, kurp doties - uz krogu, vai baznīcu, - lai katrs izvēlas pats. Tikai, ja kafējnicā mums ir daudz, tad baznīcas Salaspilī nav nevienas! Kaut patiesībā tā gluži nevarētu teikt, jo baznīca jau nav tikai mūri - baznīca ir cilvēki. Bet, protams, tā ir arī ēka, interjers - tas viss, kas uz cilvēku iedarbojas."

KONKURSĀ VINNĒ LAIKMETĪGUMS

1995. gada pavasarī tika izsludināts baznīcas ēkas maketu konkurss. "Atsaucība bija necerēti liela - tika iesniegti 13 maketi, - ņemot vērā to, ka konkursa noteikumi bija diezgan neizdevīgi - prēmijas netika piešķirtas, vienīgā balva - projekta pasūtījums - tiek vienīgi uzvarētājam," stāsta arhitekte Laima Baltiņa. Konkurss noslēdzās pagājušā gada jūlijā un to vinnēja projektēšanas birojs GRAF-X Rutas Krūzkopas vadībā. Ar ko tam izdevās iekarot žūrijas "sirdi"? L. Baltiņa: "Žūriju apmierināja visa ģenerālā plāna risinājums. Arī pati celne ir veiksmīga vecā un jaunā apvienojums -

liotēka, pieņemšanas telpas, Svētdienas skola un citas paligtelpas."

Par dievnama apkārtnes apzaļumošanu tiek risinātas sarunas ar Botānisko dārzu.

SKAISTĀKĀ CELTNE SALASPILĪ. FINANSES UN CELTNIECĪBA

B. Kivkucāns: "Projekta izstrādāšanu finansē Salaspils dome un tā summa ir 10 tūkstoši latu, bet galvenais pasūtītājs un celtniecības finansētājs ir Romas katoļu kūrija. Pēc tāmes baznīcas celtniecība izmaksātu apmēram pusmiljonu latu, bet vairāk par 100 tūkstošiem mēs noteikti nedabūsim. Esam atraduši arī finansētāju - 50% apmaksās Bonifācija fonds no Vācijas, kas ir dibināts 1860. gadā un palīdz katoļu baznīcu celtniecībā visā pasaulē. Šobrīd jau ir sagādāti 80% no celtniecības materiāliem. Jāpiebilst, ka mēs strādājam ar vismodernākajiem materiāliem, bet tas nenozīmē, ka tie ir visdārgākie, jo meklējam iespējas tos iegādāties bez starpniekiem. Celtnieki arī strādāja visu ziemu - ja nebija uz būves, tad angārā metināja metāla konstrukcijas. Un, ja celtniecības tempi būs tādi kā pašlaik, tad uz Ziemsvētkiem jau varēs celebrēt pirmo misi!" Baznīcai jau ir iegādāts zvans. Tas sver vienu tonnu un 360 kg. Pati baznīcas ēka būs 32 m gara un 16 m augsta. Un pilnīgi iespējams, ka tā būs skaistākā celtnie Salaspilī.

VAI PILSĒTAS MĒRS DZIEDĀS ARĪ SALASPILS BAZNĪCĀ?

J. Putniņš: "Es domāju tā - ne

pilī notika mans solokonzerts, tajā viena trešdaļa repertuāra bija garīgā mūzika. Un vēl arī tāds fakts ir manā biogrāfijā - esmu dziedājis solo Līgatnes baznīcā. Tagad jau var stāstīt, ka pēc darba kriminālizmeklēšanas nodaļā, dažreiz aulekšiem skrēju uz Līgatni, lai paspētu uz dievkalpojumu. Skaidrs, ja toreiz *zampoļīts* to būtu zinājis, mani izsviestu no darba nekavējoties... Mana sena paziņa bija Līgatnes baznīcas ērģeliece, bet pats biju diezgan lielā ziņā - vai es drīkstu dziedāt baznīcā, jo strādāju taču represīvā *orgānā*? Bet ērģeliece mani pārliecināja: katram cilvēkam no Dieva ir dota kāda dāvana, kāds talants, kas patiesībā viņam nepieder, jo cilvēka nopelna tur nav nekāda. Un tev ir jādalās savā dāvanā arī ar citiem cilvēkiem.

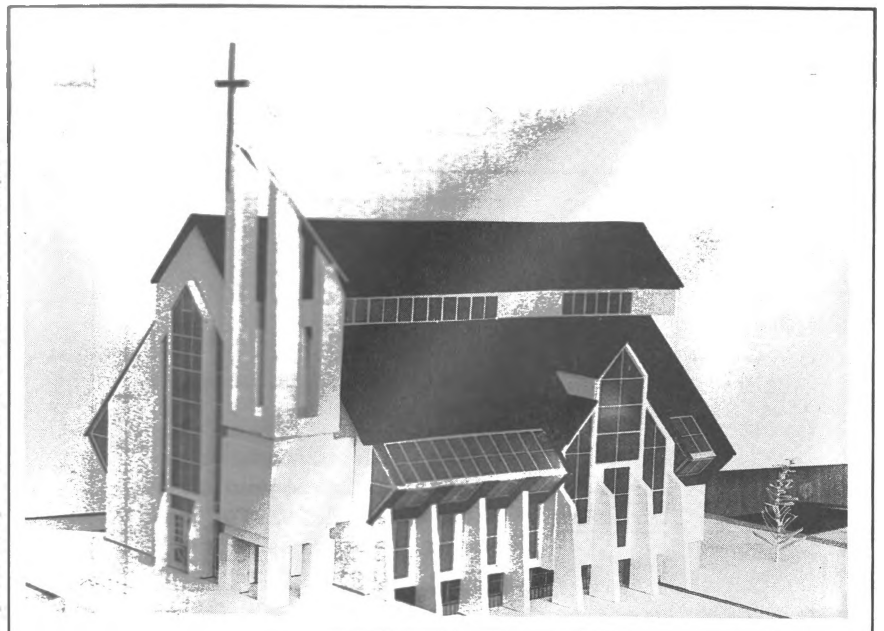
Vai dziedāšu arī Salaspils dievnamā? Nekad necenšos uzbāzties, bet, ja mani aicinās, tad iešu."

Bet zināms ir arī tas, ka domes jauniešu koris jau ir sācis gatavoties Ziemsvētku misei, kurai tas gatavo speciālu programmu.

DIEVAM - DIEVA, CILVĒKAM - CILVĒKA DARBI

Arī Salaspils luterāņu un pareizticīgo draudzes domā par savu dievnamu celtniecību. Pilsētas dome luterāņiem ir piešķirusi namu Līvzemes ielā 5, bet uz to pretendē arī Škūtāna kungs, un jau divus gadus notiek tiesas darbi. Savukārt pareizticīgo draudzes savu zemes pieprasījumu ir iesniegusi pavisam nesen un dome šo jautājumu vēl nav izskatījusi. Bet, kā saka domes priekšsēdētājs:

Baznīcas ēkas makets, kas darba gaitā ir piedzīvojis nelaietas, bet tomēr - izmaiņas.

tā nav sen būvēto baznīcu plaģiāts modernos materiālos, - šeit ir laikmetīga arhitektūra, kurā reliģiskais kanons ir apvienots ar mūsdienu telpas uztveri. Īpaši jāatzīmē īpatnējais jumts, kura logi telpā radīs interesantu izgaisojumu. Tad - specifiskais pacēlums - baznīca it kā atradīsies otrajā stāvā. Pirmajā stāvā būs mācītāja dzīvoklis, bib-

jau tas, ka jūs katru svētdienu ejat baznīcā, apliecina jūsu ticību. Savā dzīvē esmu pieredzējis daudz nepatīesības, lišķības, izlikšanās. Manas paaudzes cilvēki, droši vien, nekam vairs netic. Ticība nav pērkama vai pārdodama manta - tā vai nu ir, vai tās nav. Daudzi salaspileši droši vien zina par manu aizraušanos - es dziedu. Kad Salas-

"Mehānisms ir ļoti vienkāršs. Ja pašas draudzes aktīvi darbosies, tad arī atbalsts būs, bet, ja gaidīs, kad kāds uz paplātes piensies gatavu klāt, tad nekā nebūs."

Bez šaubām - viss ir Dieva rokās, bet to, kas jāizdara cilvēkam, neviens cits viņa vietā neizdarīs. □

Inga REČA

